

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-14/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
15.11.2012. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Председник већа отвара заседање, те утврђује да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **окривљени Ћирић Петар и**
- **бранилац окривљеног адвокат Александар Цвејић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет главног претреса је кривични поступак који се води против окривљеног Ћирић Петра због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника у саизвршилаштву из члана 144 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ, а по оптужници тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 6/11 од 18.06.2012. године.

Веће које ће судити је у саставу Растко Поповић – председник већа и судије чланови већа су Снежана Николић Гаротић и Винка Бераха Никићевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има примедби на састав већа? Нема. Добро.

Председник већа објављује предмет главног претреса и састав већа. Странке немају примедбе на састав већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОКРИВЉЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћирићу урадићемо неке ствари, поновићемо оно што смо урадили на припремном рочишту. Немојте да седите, само укратко. Само упалите микрофон, подигните микрофон да вам буде близу. Е тако да се чује. Добро, Ћирићу Ви сте били на припремном рочишту, давали сте своје личне податке. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима у односу на припремно рочиште?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је исто?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Све је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, има нека нова околност, то је амнестија, је ли ту Ви, је ли потпадате под ту амнестију или?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам, не оптерећујем се са тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи не знате ништа, добро.

Са личним подацима као на записнику са припремног рочишта од 01.10.2012. године, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас на припремном рочишту поучио у смислу члана 68 и 70 ЗКП, то су оне права и обавезе, односно сада по новом закону дужности које имате током поступка, сећате се тога? То су она иста, да не понављамо сада, све оно што сте разумели прошли пут, то је сада исто, дужан сам опет да Вас упозорим. Можемо да констатујемо само да сте поучени у том смислу да кренемо даље?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окривљени поучен, упозорен у смислу члана 68 и 70 ЗКП о својим правима и дужностима током поступка, а посебно да има право да износи чињенице и доказе у своју корист, да поставља питања и ставља примедбе током поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да седнете. Захваљујем.

ИЗЛАГАЊЕ ОПТУЖБЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч тужиоцу. Тужиоче, јесте ли Ви мислили да прочитате оптужницу или укратко да изложите садржину?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево председниче, ја како схватам овај члан везано ЗКП је ли, то је 393 уводно излагање, ја то схватам тако да оно што је већ урађено не би требало понављати везано за овај став 2, а што се тиче става 1 излагања оптужбе, ја то могу и да прочитам, оно што је прошли пут било, али могу и да кажем.

Значи, предмет овог поступка и предмет оптужнице Тужилаштва за ратне злочине јесте догађај од 20-21. маја 1991. године у Вуковару на Пољопривредном добру Овчара, односно потезу Грабово везано за убијање и повређивање ратних заробљеника на тим локалитетима у чему је, по оптужници, учествовао Петар Ћирић. Значи на локалитету Овчара у наношењу повреда ратним заробљеницима који су присилно доведени из вуковарске болнице, па

предати територијалцима и добровољцима и онима који су обезбеђивали хангар на Овчари. Значи повређивање у шпалиру који је формиран од превозних средстава којима су довезени на Овчару до уласка у хангар у чему је учествовао окривљени Петар Ћирић.

Затим друга криминална количина одлазак на локалитет Грабова, учествовање у ликвидацији једне групе ратних заробљеника у стрељачком строју.

И трећа количина криминална по повратку задња група ратних заробљеника, њих десетак, пред хангаром на Овчари, учешће у њиховој ликвидацији.

Ето то је укратко оно што се ставља на терет, а опет дакле учешће у ликвидацији укупно се наводи број лица која су том приликом лишена живота. Ето то је отприлике оно што је предмет наше оптужнице и што ми оптужницом стављамо на терет.

Што се тиче уводних излагања и онога чиме ћу покушати, ћемо покушати да на овом суђењу докажемо кривицу оптуженог, то је наведено на претходном, на припремном рочишту, па се то не бих понављао, али уколико Ви сматрате да треба, ја могу и то рећи о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да не треба да се понављамо. Шта мислите? Не. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У смислу члана 391 ЗКП заменик тужиоца за ратне злочине укратко усмено излаже садржај оптужбе, како је то наведено у оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ број 6/11 од 18.06.2012. године.

Примедби нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћирићу, мораћете опет. Опет она иста питања што смо радили на припремном рочишту. Да ли сте оптужбу разумели, да ли желите да изнесете одбрану и да ли признајете кривично дело које вам се ставља на терет, то јест сад оно изјашњење, па ћемо онда да видимо после шта ћемо даље. Изволите.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам Вас сад разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели ово што је тужилац?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нешто јесам, нешто нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте разумели? То је исто оно што је било на припремном рочишту што сте рекли да сте разумели, само је укратко.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја могу само да вам кажем да ја то што ми се ставља на терет не признајем, јер нисам крив, уопште не знам где је та Овчара, никад нисам био на ту Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо кроз изношење одбране, него чисто ово сада кратко само да се изјасните, такав је закон, једноставно морамо.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам крив, не осећам се кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Значи разумели сте ову оптужбу је ли тако?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени изјављује да је оптужбу разумео,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да изнесете одбрану данас?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па износићу ја ту одбрану, али ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

да ће изнети одбрану, те да кривично дело није извршио, јер на Овчари није био.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли спремни данас за изношење одбране?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вам је стављено на терет. Вероватно сте конципирали одбрану са браниоцем. Да ли ћете кроз питања колега Цвејићу или сте хтели да изнесете одбрану, па да излагање оптужбе иде прво, па онда иде изношење одбране кроз питања, како хоћете?

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Судија, ако дозволите, у принципу његова је одбрана да на Овчари није био, претпостављам значи да он нема шта о оптужници у том смислу да се изјашњава, одговориће на свако питање већа, тужиоца и одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли нећете ништа значи сада овако? Значи кривично дело нисте извршили?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите нешто да кажете у том излагању изношења одбране? Само да нисте кривично дело извршили?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, да га нисам извршио, нити знам где је Овчара, пољопривредно, никакве везе немам са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули макар за ове догађаје?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Чуо сам, ко то није чуо, то је чуо цео свет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја сам чуо можда после пар дана, два, три дана када је пало, када је Вуковар пао, то је било славље велико, ми смо се покупили

друштво отишли пили, лутали, пили ко кафанама, друштво се окупило нас пет, шест и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нећу ја сада да постављам питања, није на мене ред, даћу реч колеги Цвејићу. Изволите. Ако немате више шта да кажете?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Да ли може да објасни значи где је био тих неколико дана после пада Вуковара, евентуално шта је радио, значи чиме се бавио тада у том тренутку?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па после пада Вуковара ми смо, то је било славље, скупило се нас пет, шест, десет били смо ишли по кућама, пили, лутали, ишли када је пала Митница, онда смо ишли тамо по Митницама да видимо шта има, је ли остало нешто од наоружања, скупљали смо наоружање, па и онај снимак што има оно на ПАМ-у мене, то је снимак то сам га ја нашао на Митници када је пао Вуковар, на Митници. Тај дан када је пала Митница ја сам то тамо нашао и закачио и онда се возао по граду са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био датум?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја не знам који је датум, то је тај дан, тај дан или сутрадан, не могу тачно да се сетим, када је пао Вуковар.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: У односу на пад Вуковара.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: На пад Вуковара. Јер су били пуно ствари тако неких бункери, нека што је било минирано и нико није смео да помера, сви су се бојали, а ја сам био тада млад, луд и нисам се бојао ничега, узимао то, качио и носио. Што се тиче тога.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: А наредних неколико дана шта је радио? Евентуално са ким је проводио време? На који начин је уопште проводио време од пада Вуковара, па рецимо наредних седам дана?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је било је наше једно друштво, ту били смо сада треба да набрајам те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде набројите нам тих пет, шест људи што сте стално били са њима, ето тај дан што сте причали.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па био је „Црв” сада не знам његово име право како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: „Црв”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Црв”?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Њега су „Црв” звали, био је „Лаки”, био је покојни „Гаја”, био је покојни Вук, он је сада погинуо недавно. Онда ко је још био, па то је та била, био је Бранко онај Комбра, ја не знам исто како се зове, ја их знам све по надимцима тако, то је то моје друштво што сам се ја дружио са њима и то је било славље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Славко Николић?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Какав Славко Николић, ми се нисмо дружили, јесмо били добри, али се нисмо дружили никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас само.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Он је имао своје друштво, ја сам имао своје друштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: И ту је било неких цурица и тако смо ишли, били ишли Шид, Нови Сад, враћали се вамо, то је било општи хаос, само се пило, јело, лутало се, тако. На Петрову Гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредних неколико дана, то је било питање браниоца, шта сте радили после пада Вуковара?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па сад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што сте пили и ништа.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ништа нисмо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Пили, лутали, тако ишли, шуњали се, гледали где има наоружања и тако то.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: То је то, ја више немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више браниоче.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците када сте дошли Ви на ратиште и одакле?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли на ратиште вуковарско?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па дошао сам два дана после војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то је било? Када је то?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је почетак рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Је ли можете да определите да ли је то био, који је то месец био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Мислим да је било лето, није лето, не знам, онако није баш било хладно. Ту смо кренули из Новог Сада из неке касарне, ја не знам из које, ту се било скупљало и мобилисало и ја сам одатле кренио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били мобилисани или сте били, како сте дошли уопште до те касарне, јесте били добровољац, како ли сте себе крстили?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Почела је та опште мобилизација, а ја имам брата близанца, он је добио позив, то можете проверити, он је добио позив, јер мени три брата су отишла у рат, добили позив морали су да иду и онда тај брат близанац када је добио позив, ја сам уместо њега отишао, отишао и пријавио се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се зове брат близанац?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ћирић Жарко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ћирић Жарко, добро.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: И ја сам уместо њега отишао, добровољно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је остао кући?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па он је остао тамо, чувао село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим није ишао на ратиште.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Није у рат отишао, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви сте добровољно отишли и где сте дошли?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: У Вуковар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, Ви сте, одакле сте Ви?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Из Врбаса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па где сте отишли да се пријавите уместо њега?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: У Нови Сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не у Врбас? У Нови Сад?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, у Врбасу није било где да се пријави, у Новом Саду у касарни једној.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда сте отишли. Са ким сте отишли?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али мислим из Новог Сада, из касарне, је ли то била нека јединица, је ли то нека војна јединица или како?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је била касарна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ту смо се дошли пријавили, задужили смо униформе и задужили смо пушке, имали смо пар дана неке обуке, водили нас на неко гађање ту у неку рупу не знам где је то било, не могу да се сетим и у камионе и као способан си, ајде гини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко још од вас са вама био из Врбаса када сте дошли?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Тамо када сам ја дошао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, овамо у Нови Сад, да сте заједно са неким кренули за Нови Сад?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја колико знам није са мном нико ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И дошли сте, где сте дошли, у Вуковар или где?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: У Вуковар да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте били?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Доделили су ме одмах у тој некој, како сада да Вам објасним, ако знате Петрова Гора где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је Петрова Гора?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Петрова Гора то ти је насеље једно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Насеље.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ту где се, где смо се скупљали ту, ту је било, ту су Хрвати нагурали све на тај ћошак, јер Срби су остали само на тај део Петрове Горе и та нова улица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сада реците, каква би то била јединица у којој сте Ви били, је ли то била војна јединица или нека комбинована?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је била Војска Југославије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био Ваш претпостављени?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Како мислите, мој претпостављени?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, у којој сте били јединици, да ли је то била нека чета, вод, одред, како?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па свима нама је био претпостављени капетан Радић, Шљивић, Шљиванчанин, они су нама били, а ја сам био у одељењу са

Мирољубом и са Сићом, али то тад нису били ни водови, ни ово, то су били одељења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад кажете Мирољуб ко је то?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Мирољуб Вујовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је Сића?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Сирета Дамир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви били у истој јединици?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја и Сирета Дамир смо били од првог дана до задњег дана један уз другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад реците, како сте учествовали у тим активностима на ратишту, шта је то било, мало нам објасните, приближите нам?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Како мислите да Вам објасним шта је било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да кажете у каквим сте акцијама учествовали, које делове територије сте походили и тако?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па које добијемо наређење да идемо да „чистимо“ улицу, да се чува ова улица, ми чувамо ту улицу, буде нас ујтру у 5 сати идеш на страже, чуваш, ако је акција онда се каже акција, ако је примирје, примрје повлачиш се, нема пуцања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли да нисте никад били на Овчари нити знате где је Овчара?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нити знам ди је Овчара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада били и да ли знате где је Грабово?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли сте чули и да ли познајете Славка Николића који се још звао Славко Петровић, а неки га опет називају надимком „Славко Циган“ и да је он наводно из Врбаса, да ли знате тог човека?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Шта, да ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете тог човека?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га виђали тамо?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ратишу?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па он је дошо пар дана пред крај можда, можда је и био већ крај, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био са вама у јединици?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли познајете лице са надимком „Штука“?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па то је ово смеће наркоманско, заштићени сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте га упознали?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Тамо кад је дошао са војском.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са војском је био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у којој јединици је био он?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Он је био ја мислим код капетана Радића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он био код капетана Радића?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не бих Вам знао рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, а да ли знате лице са надимком Боро Крајишник?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам и то смеће исто вуковарско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, лепо одговарајте на питања, немојте да вређате.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па за њих нема лепа реч, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте Ви, немојте да вређате, поготово што нису ту.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: А они што вређају нас, што су...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас опомињем, значи лепо одговорите. Питање је било да ли познајете, одговор је?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та особа била на ратишту војно ангажована тада када сте и Ви били?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам на којој страни, њега нисам видио док сам ја био на ову страну, он је можда био на другој страни, на овој страни ди сам ја био није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи „на овој страни“ и шта значи „на другој страни“?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па то су биле подељени делови града, била је овамо Нова улица, Лева суподерица, Десна суподерица, тамо према касарни, не знам сад тачно како се зове, заборавио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он био на истој страни, да кажем, на којој сте се и ви борили, није био са непријатељске стране?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, не, био је на нашој страни где смо ми борили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците да ли познајете Мирољуба Вујовића?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био тада?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Како мислите шта је био, био војник, патриота.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али рекли сте да сте били Ви и „Сића“ заједно са њим.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па то је то било једно одељење, ми смо се држали један другог, у рату ако се не држиш један другог то нећеш јутро дочекати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да Вас питам можда на други начин, да ли је он био исто што и Ви или је био на неки начин височији од Вас у тој.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па нас седморо-осморо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само, у тој војној хијерархији да ли је био височији од Вас, исто као Ви или неки нижег ранга Мирољуб Вујовић у то време по Вама?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па оно водио нас, како се то каже, а није имао никакве чинове тада, нико није имао никакве чинове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи „водио нас је“?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па водио, јер то је његов град, његова улица, његов део тај, он је то знао ко свој џеп, јер не могу ја ићи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли можемо рећи да је био у односу на Вас старији?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па не могу ја ићи који сам странац да водим некога да изгину људи, а не знам територију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам нешто друго, то знам, то сте ми рекли, него да ли је он био Вама нека врста претпостављеног или не? Пошто кажете водио нас је у акције.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па ми смо га поштовали, ми смо га слушали, а никакав претпостављени није био. Није он наређивао ни мени, ни никоме, него смо се консултовали сви заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли сте Ви некад ишли заједно са њим на неке састанке у ту команду, било где другде? Спомињали сте Нову улицу, јесте ли ишли некад заједно са њим?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, ишо сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком својству?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па ништа овако, али ја не улазим унутра тамо где они имају састанак, ја напоље седим, сачекам и тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што Ви идете заједно с њим и где он то иде?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: А то је све ту, ја не могу Вама, то исто као ко сад овај скуп овде намештај ту је био тај штаб, ту је била кухиња, овде су биле спаваоне, то је све ту било једно уз друго, то је Петрова Гора. Петрова Гора је једно мало насеље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Спомињете тај штаб, какав је то штаб?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па није то штаб, то је била кућа од Станка Вујановића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта је било у тој кући Станка Вујановића?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ту су спавали ови претпостављени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Војна лица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате име и презиме неког од њих?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па баш се сад не сећам који су били од тих војних лица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то били активни официри?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Активни официри да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то били неки од официра против којих се касније водио поступак у Хагу?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја мислим да.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Судија, ако дозволите, ја бих ставио примедбу. Ми смо сад овде прилично се удаљили од чињеничног описа дела из оптужнице. Ја немам ништа против да се то и надаље врши тако под условом наравно да се и одбрани дозволи да кад дође време да и сведоке сараднике или сведоке остале испитује на исти начин. Значи у сваком случају примедба би у овом моменту била да то није предмет оптужења, ко је где био пре 20. новембра 1991. године мислим да је потпуно ирелевантно за овај део. Што се тиче свих ових осталих за које заменик тужиоца пита ти су људи већ или правоснажно осуђени, неки

можда и ослобођени, неки можда и не постоје, у сваком случају мислим да није у реду да се оваква питања постављају у овој фази оптужнице ако веће дозволи даље тако у сваком случају сматрам да онда одбрана има исто право и користиће га касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Констатовано као примедба. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ништа, ја сам такође допуштао, али нисам реаговао на питања браниоца када је он питао шта се дешавало у следећих недељу дана након пада Вуковара што такође није предмет ове оптужбе, али нисам га прекидао, пустио сам, можда то има неке везе, па можда и ово што ја питам има неке везе, вероватно има неке везе, видећете.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Ако дозволите судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићемо, дозволићемо питања. Само седите колега, немојте више.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Извињавам се, само да кажем да ја сам поставио питања за онај део, јер није се злочин догодио за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, нема потребе да се правдате. Изволите, наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли да познајете та лица чије сам надимке ја рекао значи „Штука“ и „Бора Крајишник“. Реците, да ли сте упознати са њиховим исказима из истраге везано за Ваше учешће наводно у овом догађају за који се суди данас?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам Вас сад разумео, како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да познајете та лица са надимком „Штука“ и познате то лице са надимком „Боро Крајишник“.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам да ли сте упознати са њиховим исказима из истраге у оном делу у коме говоре да сте, везано за Ваше учешће наводно на Овчари и Грабову, шта су они рекли конкретно „Штука“ за Вас и шта је рекао „Бора Крајишник“.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Могу рећи само лаж.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то истина?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Није истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Сто посто није истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли знате ко је мајор Вукашиновић Љубиша, то је официр Југословенске народне армије требало би да је у то време био заменик мајора Шљиванчанина из Гардијске бригаде из безбедности?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за тог човека, за то име?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, то име сам чуо али не знам ко је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га икада видели у Вуковару за време вашег боравка?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ви мени сад име говорите, ја име сад не могу, ја кад бих га видио овако ја би се можда могло сетити али имена то је прошло, то је прошло 20 година, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некада били у било каквом сукобу са неким официром ЈНА за време вашег боравка на ратишу и да ли сте везано за тај сукоб у њега уперивали пушку приликом неког конфликта са Мирољубом Вујовићем или пак другим речима, да ли сте икада узимали у заштиту Мирољуба Вујовића уз употребу оружја или када му је неко претио да ли знате нешто?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, то је смешно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је био официр војске Југославије, ја сам један обичан територијалац или један добровољац тамо био, одакле мени то право да ја подигнем пушку и да ја војску терам сад са положаја или нешто тако, то је сасвим смешно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некада за време, значи након.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите, након завршетка борби у Вуковару да ли сте били уопште и да ли сте видели нека заробљена лица?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели нека заробљена лица када сте били на ратишту након пада Вуковара која су дошла из вуковарске болнице или која су била тамо у Вуковару заробљена, да ли сте их видели?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Где да сам их видео?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били у касарни у Вуковару?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, у касарни нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули, да ли сте видели да су нека лица била заробљена?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, чуо сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су била заробљена?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам где су били заробљени, али сам чуо да има заробљеника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да су била заробљена лица у вуковарској болници са непријатељске стране, да ли знате за тај податак, да ли сте знали тада?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па не могу сад, с чије су стране и с које су стране, али знам да је било заробљеника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било хрватских бораца, да их тако назовем, заробљених после пада Вуковара?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Хрватских?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бораца или оних који су били на хрватској страни?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Могуће да је било али ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели неке од њих?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја нисам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте видели?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били после пада Вуковара у касарни?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: У?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Касарни?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли су у аутобусима евентуално била нека лица са друге стране заробљена?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја сам видио аутобусе, а ко је био у аутобусима ја уопште нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте видели аутобусе?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Нити ме је занимало то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте видели аутобусе?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Кад су пролазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су пролазили?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Из болнице кад су ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Куда?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па ишли су овамо према граду, према Вуковару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је било даље?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Даље не знам шта је. Ја сам отишо својим путем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте Ви били смештени?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Шта, где сам био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте били смештени?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ту сам можда негде шето, ишо сам према Олајници, онда сам видио аутобусе да иду, ја сам отишо према Олајници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте ви стационарани за време рата?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Сад дам реко, на Петровој Гори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на Петровој Гори, а да кажем Петрова Гора у односу на ту Олајницу где је то?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Живео сам ту код покојног деда Окца у кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Петрова Гора у односу на Олајницу где се то налази, је ли то на истој страни града, на супротној?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је на истој страни ако идеш преко песка немаш 100 метара, али ако идеш окол.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у односу на болницу колико је то?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ако идеш окол путем. па има једно километар и по.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви не знате ништа даље шта је било са тим лицима?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Да ли знате за Ћанковић Мирослава ко је то?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: „Ђани“?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па то је Ћанковић Мирослав, не знам како да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био тада на ратишту учествовао с Вама или није био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био с Вама у јединици?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па некад дође, некад је с нама, некад оде негде, немам појма. Некад буде, некад не буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате ко је Вујановић Станко?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Станко Вујановић?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, знам. Мој венчани кум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците за време рата где је он био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја за време рата нисам имао контакта никаквог с њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када говорите о том штабу, где је то било? Кажете у Новој улици.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је у његовој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да је то његова кућа?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па зато што сам тамо спавао, то ти је одмах код Петрове Горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте тамо спавали за време рата или после рата?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: За време рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је тај штаб био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: У Станковој кући, Станка Вујановића кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то је било тамо где сте Ви били, где сте Ви спавали, значи Ви сте ту били исто?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја сам спавао преко пута куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Код покојног једног деда Окце, ту одмах кућа преко ту сам спавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ту је био штаб тих официра активне војске, је ли тако?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па да, ту су ти официри били, шта ја знам шта је ту било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците да ли познајете Перић Јовицу?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Познајем. Њега сам упозно после рата можда, па сад нисам баш сигуран, једно 6-7 месеци после рата сам га упозно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за време ратишта и пре тога нисте?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, нисам га знао никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он мештанин или је исто негде дошао са стране?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја мислим да је он дошо тамо из Борова одакле, Борово, не знам одакле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците шта сте Ви имали од наоружања када је био пад Вуковара, да ли се сећате?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Аутоматску пушку?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, пушку са кундаком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Са кундаком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Преклопним или дрвеним?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Без.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Без, а реците, јесте ли имали још нешто?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: После сам носио, једно време сам носио ту без преклопа, али та не ваља пушка и онда сам узео ту са кундаком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците да ли сте имали још нешто од наоружања?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па можда бомбу, имо сам, једно време сам пиштољ имао али то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте имали, како сте били обучени, да ли сте мењали ту?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Имо сам ону стару, ону нашу партизанску униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: СМБ?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Маскирну или обичну?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Није маскирна, обична.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чојану или свечану?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Е сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Свечана она, да кажем.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам, имате ту Ви гарант неке слике, па погледајте, не могу да се сетим ја, али сам имо ту зелену па сам одсеко рукаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците како сте били, јесте ли имали неку капу, шлем?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја шлем никад нисам носио у рату, ја сам носио капу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли имали браду, бркове, косу?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Био сам млад, то ми тад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није требало.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Није ми приличило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ја бих Вас питао сад, Ви сте рекли 5-6 људи с којима сте били то после пада Вуковара и после неколико дана, набројали сте неке људе. Ви сте неке набројали, неке сте рекли да су мртви, а неке сте рекли по надимку.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке који би могли да кажемо да дођу овде и да посведоче на те околности које сте Ви рекли, да ли знате неко име и презиме где станује и тако даље?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па ја могу да се консултујем да видим имена, ја њих свих знам, ови што су погинули не могу доћи али ови што су живи и што их знам ал мислим да нема никакве сметње али ја сад не знам где он живе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је прошло пуно времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову, шта сте рекли, ко је жив?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па не знам, ја мислим да је тај „Црв”, „Црв” жив, „Лаки” да је жив, покојни Вук имао другог брата, сад не знам, не знам ни где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, тај „Црв” да ли има име и презиме?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам, нормално да има име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви га не знате, а „Лаки”?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Цео Вуковар, цела Славонија га знала као „Црв”. „Љуљу” су знали, има име и презиме, њега сви зову „Љуља”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А „Лаки”?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: А „Лаки”, знам и „Лакија”, али њему име и презиме не знам, ја мислим да је Лакић, али не могу бит сигуран сад и да нешто, али ја то могу проверит, дознат та имена и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сад пао је Вуковар и шта Ви радите сад осим што идете по кафанама и?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Славимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е то ме интересује, како то изгледа?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Како може изгледат славље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето тако.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То су пијанке, то су роштиљи, то се пекли прасићи, јагњићи, пило се, јело се, не знам како, шта да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дана то траје?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па то је у нормалним временима трајало по пет, шест дана, а не још овако, кад се запије ту оде цела недеља у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где будете, где славите, по кућама или по кафанама?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: По кућама, нису тад биле кафане, прву кафану коју је отворио отворио је Станко Вујановић, прву кафану, ту смо се онда скупљали поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је отворио кафану ту, после пада Вуковара?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да после једно 6 месеци после пада Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 6 месеци?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све сте били са том Вашом, да кажем, екипом. Је ли има још неко са стране да је био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па има, долазили су много њих са стране, има само ко ће се сад сетити, то је пуно времена прошло, и девојака и свега, то се све поудало, то све живе преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, Ви сте били у Територијалној одбрани, тако сте рекли на припремном рочишту да сте били и да рекли се да сте били са овим.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: У склопу Војске Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У склопу војске са „Сићом” и са Мирољубом, је ли тако? Ко је још био с Вама у тој јединици у том вашем воду или шта је, одељење, да ли знате још неке?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Био је тај „Лаки” што сам ја сад реко, био је „Црв”, био је неки Дејан Живановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па ја мислим да је он одатле, из Вуковара, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вуковара, добро.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Био је „Гаја”, он је погинуо, не знам да ли је погинуо или је остао жив. Био је „Гага” један дечко. Ко је још био? „Ђани” је по некад долазио код нас. Не могу да се сетим тачно сад свих имена да не побркам и жабе и бабе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви били у тој јединици у том, шта сте били, војник, па сте имали неко посебно задужење?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Тамо нико није имао посебно задужење. То се зна добијемо да чувамо ту улицу, да чувамо, распоредимо се и чувамо ту улицу. Или се иде у акцију или се чува или се бежи, не знам, али ретко кад смо бежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали тих дана док сте славили то, неке од ових људи који су на списку овде у оптужници, који су фактички који су осуђени раније и тако даље, да ли сте их виђали у Вуковару, да ли сте их виђали, да ли су били с Вама на тим слављима и тако? Ево могу да Вас питам појединачно, отприлике знате о коме се ради.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали „Сићу” на пример?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја мислим да смо „Сићу” видели, да је „Сићо” био, „Сићо” ти је, он је био машина за уништавање алкохола, где се год има неко славље он је волео да иде на славље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао, је ли био с Вама стално на слављу или?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па 90% јесте. Кад смо ишли негде, кад има нека журка или нешто са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мирољуб?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па Мирољуб тад једно време није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га виђали.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Зато што је Мирољуб био израђаван цео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли познајете, тужилац је питао за неке, је ли познајете Булић Милана?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Булића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био с Вама у јединици или је био у некој другој или да ли је уопште био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па не могу да се сетим да ли је био баш са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био припадник српске стране у сукобу да кажемо, неке јединице?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја га нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га виђали?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја га нешто баш и нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали у униформи можда, кад га видите ако га видите?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. А Војновић Милан?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па њега сам упознао овде у затвору, ја њега нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га знали?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не. Овај деда, овај стари, је ли то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мугоша Горан?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Њега знам, да. Он Вам је, Мугоша Горан је био, он је био манекен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Он је само волео да се лепо обуче и лепу униформу да има, лепу пушку, да буде затегнут онако и да шета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био у којој јединици је био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па у ничијој, колико ја знам, не знам у којој јединици је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, видели сте га у униформи па због тога?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Али то је манекен, да тако пиштољ виси, да униформу добру, нову обуче и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кинез, је ли знате ко је „Кинез“?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Предраг Милојевић звани „Кина“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он негде?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Он је био вамо на Леву суподерицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Левој суподерици.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате још неке припаднике Леве суподерице?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па знам „Каменог“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ланчужанин, је ли тако?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ланчужанин да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био неки вођа или да кажемо старешина те јединице?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па он је војвода колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војвода?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли био командант те јединице или, не знате можда?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па ако је војвода значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да јесте?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Тако се гледа нешто, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта сте рекли Ланчужанин, „Камени“, кога још знате?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па знам их тамо, сад ко би се сетио та имена, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Драговића, Драговић Предраг, да ли сте чули за њега?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не. „Цеца“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Цеца”, ево тужилац помаже.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Преко пута затвора што живи из Митровице, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он исто био припадник?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Он је тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Леве суподерице са „Каменим”?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја сам њих све те Лева суподерица и то упознао све после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после рата нисте их познавали?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, они су на једној страни, ми смо на другој страни, они су на трећој, није се то могло шетат како ко. Изађеш на улицу и погоди те снајпер нема шетње. Ја сам Станка упознао после рата, кад је пао Вуковар тек сам га онда упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да, то ми је било интересантно то кад сте рекли, а били сте код њега кући, био је штаб код њега кући сте били смештени а упознали сте га тек после рата.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не ја сам, шта би био у његовој кући, ја сам поред њега, у другој кући био смештен, код, мало пре сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да, рекли сте име.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Код покојног деда Окце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, ето на пример нема везе кућа поред.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: То је кућа поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је интересантно, на пример, како то да га нисте упознали раније?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Како да га упознам, ја одем на линију он се врати, он оде на линију ја се вратим ту. Тако се то радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нисте се сретали. А Калабу Наду његову супругу?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали њу?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Јесам, како нисам. У кући тако кувала. То је једна дивна жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то што кажете кувала у кући, да Вас питам, јесте ли ишли код њих да ручате?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, имали смо ту, како се то каже, та јавна кухиња. Али ја сам ишо код њих, тамо код Станка код Наде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Наде сте ручали?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да. Код Станковог тате, тамо му је тата био цео рат, није хтео да напусти кућу а Нада је тамо кувала, ја сам нон-стоп тамо ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли знате Радак Сашу?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био ту нешто?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја га знам ту из затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из затвора га знате.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја сам само чуо његова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га упознали у Вуковару?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Чуо сам Радак Саша, Радак Саша, та црногорска нека његова јединица и то, али они су били негде на брду тамо према Митници, не знам како се сада зове то брдо. Они су тамо били, а ја то немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, нисте га знали раније?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да Вас питам за Атанасијевић Ивана или Хусник Ивицу у то време, је ли знате њега?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: „Ико”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја њега знам јако дуго, али ја њега у рату не знам да сам га икада видео, не знам ни где је био, ни уопште не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га виђали током рата уопште?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не. Ја сам њега тек две године, три године после рата видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вас питати сада за ове што су били сведоци сарадници, питаћу Вас прво за „Штуку”, где је он био? Без увреда значи, нећемо тако да разговарамо, само ми кажите, рекли сте да га знате, у којој јединици је био и ако је био у јединици коме је припадао?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Био је у Војска Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска Југославије. Је ли био при штабу негде или?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: При штабу колико ја знам он је био нон-стоп у штаб. Тамо где је штаб био он је нон-стоп тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме, у чијем штабу је био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па тамо где је био Шљиво, где је био Радић, тамо је негде био, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали током борби или кад сте га упознали?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Како мислите у току борби, у акцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У акцијама, јесте?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте га упознали?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па упознао сам га одмах, шта знам брзо ту је, ми смо ту спавали, ту је био тај штаб и ту изађемо некад напоље, па причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време борби?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: За време борби да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док су трајале борбе још?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био, шта сте рекли штаб је био ту где сте код Станка, а где су они били, поред?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ту су били, е овде је био овако кућа Станка Вујановића на спрат, ту је био штаб, ја сам спавао преко код деда Окце покојног. Ту су биле неке куће празне, ту је спавала војска млада, и ту је Штука спавао, ту су спавали сви шта ја знам, а команда је спавала у штабу, то се зна ди спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Божу Латинковића или „Бору Крајишника”, где је он био, је ли припадао некој?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ваљда у својој кући, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он припадао некој јединици?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам. Он је тамо био на другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали током рата?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па јесам можда једном, два пута. Кад је дошо можда по муницију или нешто тако, знам да сам га виђао једном, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је долазио по муницију?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па у магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био магацин?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: У „Велепромету“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У „Велепромету“?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, је ли био у униформи тад кад га видите?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не могу да се сетим, ваљда је био, не знам, тада је свако ишо у униформи и ко је био борац и ко није борац био, сви су облачили униформу да би добијали плате и пензије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, рекли сте чули сте за догађаје на Овчари, чули сте да се то десило.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, било би смешно да кажем да нисам чуо, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте рекли кад сте чули за то?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Дан, два после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, два после. Јесте ли чули ко је то урадио?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се распитивали?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, није ме занимало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас интересовало?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, ни мало. Што би ме то занимало да се распитујем па да дођем после овде, ето нисам се распитивао, боље да сам се распитивао можда не би ни дошо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте чули, шта се десило тамо?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Па да су побијени неки заробљеници, да је нешто, не знам. Не могу тачно да Вам тврдим, али тако, нико није ни хтео да прича о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули, да ли се сећате можда?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Не сећам се. То је причао цео град, то нисам само ја причао нити сам само ја питао, то је цео град причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а за Славка Николића сте рекли, је ли он покојни сад? То сте чули колико знате јесте.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја колико знам јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, где је он био, Ви сте рекли да не знате, нисте се дружили нешто с њим и тако даље, али да ли знате можда у којој јединици је био?

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Он није био у јединици ни једној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није био.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Он је дошао можда, он је данас дошао сутра је пао Вуковар, онда је ту мало изигравао манекена, мало се нешто, сад да не псујем шта је радио, правио срања, пио, цугао, лутао, малтретирао се и на крају су га отерали, он је отишао и више никад се није враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има неко питања? Чланови већа? Ништа. Да ли има неких додатних питања? Нема, нема. Тужиоче? Добро. Ништа, захваљујем питања више нема, примедби нема. Седите. То би за данас било то, ми смо планирали за сутра да држимо главни претрес, међутим, сутра неће бити главни претрес, биће отказан, па ћемо тај главни претрес када су предвиђени сведоци сарадници да одржимо 03. децембра у 09:30. Један дан, мислим да нам је довољно. Колико Вам треба за сведоке сараднике тужиоче, да ли можете да определите? Па довољно један дан. Браниоче, колико Вам треба? Покушајте, покушајте да завршимо то.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одложи, наредни се одређује за:

03. децембар 2012. године у 09:30, судница број 3

Што је присутнима саопштено, па их не позивати, на претрес позвати сведоке Петковић Спасоја и Латиновић Божу.

Довршено у 10:45 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА